

og den viser ikke, at noget er solgt fra Marken i 1889—90—91 eller 92 til Anlæg af et Fort. Det ses ikke, at der i Pantebogen er indført noget som helst om, at der er solgt bort enten 7 Tønder Land eller noget andet Areal. Hvorledes man har arrangeret sig, og hvorfor man ikke har villet lade noget tinglæse, vil jeg overlade til det ærede Medlem, som har bedre Forstand haade paa at læse og skrive end en sølle Finansudvalgsordfører, at besvare. Hvorledes man kommer ud over dette, hvorefter det for en Lægmands Betragtning ser ud, som om enhver Udlægshaver kan komme og gøre Udlæg ogsaa i Glad-sakse-Fortet ved jeg ikke, men der maa vel være Maader, hvorpaa en højere Jurist kan klare dette, som en Lægmand som jeg ikke kan fatte. Naar der ikke staaer noget i en Udskrift af Pantebogen, er man nødt til i nogen Grad at bygge paa, hvad man ved om Fortets Opførelse. Det ærede Medlem sagde selv, at det blev paabegyndt i 1892. Laanet i Thaarupgaard blev effektuert 1889, og saa maa Købet jo være foregaaet inden for det Tidsrum. Nu vide alle, at det ikke lader sig gøre i Løbet af en Dag, en Uge eller en Maaned at afslutte en Handel som denne. Der maa være gaaet nogen Tid hen i Forvejen. Enhver maa vide, at man begynder ikke Opførelsen af Forterne, inden man har sikret sig Jorden. Hvor lang Tid der er gaaet, inden man har begyndt Forhandlingerne med Professor Bagge ved Landbohøjskolen, der ejede Gaarden, tror jeg ikke kan oplyses. Derfor mener jeg, det er forsvarligt at skrive „omtrent samtidig“. Det er umuligt, da der ikke foreligger bestemte Data og navnlig intet som helst er tinglæst, at sige: den og den Dag er Købet afsluttet. Det ærede Medlem siger, at Udvalget skøttede ikke om at tilvejebringe paalidelige Oplysninger. Det er ikke lykkes ham paa noget Punkt at afkræfte Paalideligheden af de Oplysninger, der ere fremsatte i Betænkningen. End ikke dette „omtrent samtidig med“, som det ærede Medlem i Henhold til den Notits i hans Blad mente at kunne gøre et stort Nummer ud af, kan han faa Fornøjelse af.

Naar det ærede Medlem i denne Forbindelse ligesom ogsaa det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds (Madsen) talte om, at der ikke fra Udvalgets Side kunde siges noget om, at det var for høj Betaling, 2500 Kr. pr. Tønde Land, har ieg nævnt, at vi havde noget Grundlag i saa Henseende for vor Bedømmelse, og jeg fjøjer til, at i denne Forbindelse havde

hverken det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds eller det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) Ret til at sige, at der skal betales mere, fordi der skæres et Stykke ud midt inde i en Ejendom. Jeg ved ikke, om det er skaaret ud midt inde i Ejendommen, thi jeg har ikke set Kort over den, men lad være, at det er saa, saa er det ikke saadan, at de 2500 Kr. er Prisen, fordi Stykket toges ud midt inde i Ejendommen, de 15,000 Kr. er Erstatningen, fordi man foretager Anlægget. Jeg har ikke udtalt, om 15,000 Kr. er en for stor eller for lille Erstatning. Det har jeg ikke haft Midler til at bedømme. Derfor afholder Udvalget sig fra at sige, om det er for lidt eller for meget. Det ærede Medlem mente, at der skulde have staaet mere udførligt i Betænkningen, at 15,000 Kr. var ikke alene for Ulemper ved at køre over Ejendommen, da de anlagde Fortet, men ogsaa for Ulemper i det hele taget. Jeg havde tiltroet det ærede Medlem større Evne til at læse, thi naar der staaer, at det er for Ulemper ved Anlægget, tænker jeg, det er Ulemper ikke alene ved at køre paa Jorden, men ogsaa fordi det er anlagt midt i Ejendommen.

Naar det ærede Medlem saa vilde tilbyde sin Assistance — saaledes maatte det vel forstaaes —, naar jeg skal skrive den næste Betænkning, kan jeg trøste ham med, at han ikke skal blive besværet i saa Henseende. Jeg glæder mig for Resten over, at jeg tidligere har kunnet skrive, om ikke just en Betænkning, saa dog en Beretning, der var lige saa udførlig som en Betænkning og i hvert Fald mere udførlig end denne Betænkning, om en ret indviklet Sag — en Sag, som det ærede Medlem efter sin hele Uddannelse og den Stilling, han indtager, maa siges, det indrømmer jeg, at være langt bedre inde i end jeg — og for et Udvalg, hvoraf det ærede Medlem selv var Medlem, uden at det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at foretage Rettelser eller Tilføjelser. Nu har det ærede Medlem ganske vist været ude af Tinget et Par Aar, og han gaar da formodentlig ud fra, at medens han var borte, har hverken jeg eller andre kunnet vedligeholde de Kundskaber, han havde Lejlighed til at bibringe os i de Aar han sad her, og hvor han ikke een, men flere Gange haade ved selve sin Tale og ved Anskuelsesundervisning, ved at demonstrere saavel med Papir som Saks havde undervist os i forskellige Emner, saa at vi nu ikke længere kunne skrive en